

Sygn. akt **I 1 C 564/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **M. G.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. G. kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III nakazuje pobrać od powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 170,00 zł (sto siedemdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 września 2015 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego M. G. kwoty 6.328,56 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 5.817,50 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 511,06 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego M. G. z tytułu umowy V. G. zawartej w dniu 28 kwietnia 2008 roku pomiędzy pozwanym a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (będącym poprzednikiem prawnym G. (...) Bank) – poprzednikiem prawnym powoda, która to umowa, w związku z rażącym naruszeniem jej warunków przez pozwanego, została wypowiedziana. Na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składa się kwota 5.817,50 złotych tytułem niespłaconej kwoty kapitału, kwota 132,69 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do jej rozwiązania oraz kwota 378,37 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia wystąpienia zaległości w spłacie do dnia cesji wierzytelności według stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych od dnia 01 grudnia 2014 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Ponadto powód wyjaśnił, iż z dniem 04 stycznia 2010 r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (spółka przejmowana) z (...) Bank S.A. (spółka przejmująca) i na podstawie art. 494 § 1 k.s.h. (...) Bank

S.A. wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Ponadto z dniem 01 czerwca 2012 r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) na (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmująca) i na podstawie art. 494 § 1 k.s.h. (...) Bank S.A. wstąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 01 czerwca 2012 r. (...) Bank S.A. zmieniła nazwę na (...) Bank S.A.

pozew – k. 2-5

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 października 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1784000/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 6

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni jako sądu właściwości ogólnej pozwanego.

postanowienie z dnia 25.02.2016 r. – k. 14-v

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym i uzupełnionym przez pozwanego pismem z dnia 28 lipca 2016 r. pozwany M. G., domagał się oddalenia powództwa, kwestionując zarówno zasadność roszczenia powoda, jak i jego wysokość. Pozwany zarzucił, że treść dokumentów dołączonych do pozwu budzi wątpliwości w świetle przytoczonych w uzasadnieniu pozwu okoliczności faktycznych. Pozwany podniósł, że rozbieżności dotyczą zarówno daty zawarcia umowy o kartę kredytową V. G. – z treści pozwu wynika, iż datą tą jest 28 kwietnia 2008 r., do pozwu zaś dołączono umowę z dnia 04 kwietnia 2004 r., kwoty udzielonego kredytu – w pozwie wskazano, iż pierwotna kwota kredytu wynosiła 6.000,00 zł, z dołączonego do pozwu wniosku o przyznanie limitu kredytowego i umowy wynika, iż limit ten przyznano w kwocie 7.000,00 zł, jak i tego, czy i jaki numer nosiła umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie. Pozwany wskazał, iż nieścisłości dotyczą także daty wypowiedzenia umowy, bowiem wskazane w powie wypowiedzenie datowane jest na 29 listopada 2012 r., co nie pokrywa się z datą wypowiedzenia dołączonego do pisma powoda z dnia 18 maja 2016 r., w którym to wypowiedzeniu widnieje data 09 lipca 2009 r. Ponadto pozwany wskazał, iż powód nie udowodnił zarówno istnienia zobowiązania do zapłaty przez pozwanego kwoty żądanej pozwem jak i wysokości tej kwoty, bowiem poza umową z dnia 04 kwietnia 2004 r., wnioskiem o wydanie karty kredytowej z tej samej daty, oświadczeniem o poddaniu się egzekucji oraz zestawieniem wiarygodności nie przedłożył żadnych dokumentów, z których w sposób nie budzący wątpliwości wynikałoby istnienie i wysokość zadłużenia pozwanego. Ostatecznie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, bowiem zważywszy na datę wypowiedzenia umowy, które dołączone zostało do pozwu, tj. wypowiedzenia z dnia 09 lipca 2009 r., roszczenia powoda z tytułu zawartej umowy o kartę kredytową uległy przedawnieniu.

sprzeciw od nakazu zapłaty – k.92-95, pismo pozwanego – k. 75-78

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą w K., którego następcą prawnym jest (...) Bank Spółka Akcyjna oraz M. G. łączyła umowa o kartę kredytową (...) Banku S.A.

niesporne, nadto: umowa o kartę kredytową (...) Banku S.A. – k. 60-61

W dniu 04 kwietnia 2004 r. M. G. złożył w (...) Bank S.A. wniosek o wydanie karty kredytowej, w treści którego domagał się przyznania limitu kredytu na karcie w wysokości 7.000,00 złotych.

niesporne, nadto: wniosek o wydanie karty kredytowej – k. 59,

Pismem z dnia 09 lipca 2009 r., (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w K. skierował do M. G. wypowiedzenie umowy o kartę kredytową nr (...) \ (...) w związku z powstaniem zaległości w spłacie zadłużenia na karcie kredytowej oraz brakiem reakcji na wysłany uprzednio monit i wezwanie do zapłaty, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. W treści ww. pisma Bank poinformował M. G., że po upływie okresu wypowiedzenia całość zadłużenia na karcie kredytowej staje się wymagalna.

niesporne, nadto: wypowiedzenie umowy – k. 62

Dnia 19 grudnia 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (zbywca) zawarł z (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (nabywca) umowę przelewu wierzytelności numer (...), szczegółowo określonych w załączniku numer 1 „Zestawienie wierzytelności hipotecznych” (lista wierzytelności hipotecznych) i załączniku numer 2 „Zestawienie wierzytelności pozostałych” (lista wierzytelności zabezpieczonych (innych niż wierzytelności hipoteczne) oraz niezabezpieczonych), której przedmiotem była między innymi wierzytelność zbywcy przysługująca względem dłużnika M. G. w wysokości 5 950,19 złotych, w tym kapitał – 5 817,50 złotych i odsetki – 132,69 złotych, wynikająca z umowy zawartej w dniu 28 kwietnia 2008 r. o numerze (...) \ (...).

niesporne, nadto: umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika nr 2 do umowy – k. 28-35

Pismem z datą w nagłówku „dnia 19 grudnia 2014 roku” (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformował M. G. o przelewie wierzytelności wynikającej z umowy nr (...) \ (...), na rzecz (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Pismem z datą w nagłówku „dnia 02 lipca 2015 roku (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wezwał M. G. do zapłaty kwoty 6 249,51 złotych z tytułu usługi bankowej V. G. – karta kredytowa, świadczonej na podstawie umowy zawartej z (...) Bank S.A. w dniu 28 kwietnia 2008 r.

niesporne, nadto: zawiadomienie – k. 57, wezwanie do zapłaty – k. 58

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego M. G. kwoty 6.328,56 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 5.817,50 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 511,06 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z umowy o kartę kredytową z dnia 28 kwietnia 2008 r. łączącej pozwanego M. G. z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W., którego następcą prawnym, w wyniku dokonanych przekształceń stał się (...) Bank S.A., będący poprzednikiem prawnym powoda.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, także wobec nie kwestionowania tych okoliczności przez pozwanego, iż strony tj. pozwanego M. G. i poprzednika prawnego powoda (...) Bank Spółkę Akcyjną – następnie (...) Bank Spółkę Akcyjną łączyła umowa o kartę kredytową oraz, że umowa ta uległa rozwiązaniu wskutek dokonanego przez bank wypowiedzenia. Poza sporem pozostawała również kwestia legitymacji czynnej powoda do występowania

w niniejszym procesie, albowiem w świetle przedstawionych dowodów z dokumentów (umowy przelewu oraz załącznika) fakt nabycia wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu przez powoda nie budził wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Spór w niniejszej sprawie, w związku z podniesionym przez pozwanego, zarzutem przedawnienia – jako zarzutem najdalej idącym, sprowadzał się do ustalenia, czy roszczenie powoda mogło być skutecznie dochodzone, czy też uległo przedawnieniu.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia zasługiwał na uwzględnienie.

Należy wskazać, iż powód w uzasadnieniu pozwu jako datę wymagalności kapitału wskazał dzień 13 stycznia 2013 r., niemniej jednak z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, powyższa data w żaden sposób nie wynikała. Wprawdzie powód wskazał w pozwie, iż w dniu 29 listopada 2012 r. dokonał wypowiedzenia umowy o kartę kredytową, przy czym dokument ten nie został zaoferowany przez powoda jako dowód w niniejszej sprawie.

Do pozwu powód dołączył wypowiedzenie umowy o kartę kredytową z dnia 09 lipca 2009 r., z którego treści wynikało, że wymagalność całości zadłużenia na karcie kredytowej nastąpi z upływem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Tak więc jako datę wymagalności, która nie była kwestionowana, Sąd przyjął 09 sierpnia 2009 r.

W niniejszej sprawie nie znalazła zastosowania ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, gdyż zdarzenie skutkujące powstaniem odpowiedzialności po stronie pozwanego miało miejsce przed dniem wejścia w życie przepisów tej ustawy.

W ocenie Sądu do umowy o korzystanie z karty kredytowej zastosowanie miały przepisy ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, uchylonej następnie art. 38 ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 6 powołanej ustawy z 2002 r. stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem lat 2.

Tym samym w niniejszej sprawie dochodzone przez powoda roszczenie przedawniło się po upływie szczególnego dwuletniego terminu.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wierzytelność dochodzona przez powoda stała się wymagalna w dniu 09 sierpnia 2009 r. i pozwany od tego momentu był zobowiązany do niezwłocznej spłaty zadłużenia powstałej na karcie.

W związku z powyższym, ponieważ pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 10 września 2015 r., roszczenie powoda, wynikające z umowy o kartę kredytową uległo przedawnieniu przed datą wniesienia pozwu do Sądu.

Zgodnie zaś z art. 117 § 2 k.c. konsekwencją przedawnienia roszczenia jest to, że ten przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia, czyli tzw. zarzut peremptoryjny. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Z uwagi na uwzględnienie zarzutu przedawnienia, jako zarzutu najdalej idącego, nie było konieczności szczegółowego odnoszenia się do pozostałych zarzutów skierowanych przeciwko żądaniu pozwu.

Niezależnie od powyższego Sąd zważył, iż na okoliczność wykazania istnienia i treści, łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, którego źródłem miała być umowa o kartę kredytową zawarta w dniu 28 kwietnia 2008 r. (tak podano w uzasadnieniu pozwu) powód przedłożył umowę o kartę kredytową z dnia 04 kwietnia 2004 r. Do pozwu dołączony został również wniosek o wydanie karty kredytowej opatrzony datą „dnia 04 kwietnia 2004 r.”, w którego treści pozwany domagał się przyznania limitu kredytu na karcie w wysokości 7.000,00 zł, podczas gdy w pozwie jako pierwotną kwotę udzielonego kredytu powód wskazał kwotę 6.000,00 zł.

Brak przedstawienia stosownych dowodów, jak też nieścisłości i sprzeczności w powyższym zakresie, a także w zakresie posługiwania się przez powoda numerem umowy – zarówno z pozwu jak i z treści umowy dołączonej do pozwu nie wynika, aby umowa o kartę opatrzona była jakimkolwiek numerem, tymczasem w treści wypowiedzenia z dnia 09 lipca 2009 r. wskazano, iż dotyczy ono umowy o numerze (...) \ (...), były konsekwentnie podnoszone przez stronę pozwaną.

Należy również wskazać, iż także w kwestii wykazania zasadności wysokości kwoty żądanej pozwem, powód poza umową z dnia 04 kwietnia 2004 r., wnioskiem o wydanie karty kredytowej z tej samej daty oraz wypowiedzeniem umowy z dnia 09 lipca 2009 r., w którym wskazano, iż całość zaległych należności obejmuje: 947,37 zł – tytułem niespłaconych kwot minimalnych i 204,85 zł tytułem niedozwolonego przekroczenia limitu karty, nie przedłożył żadnych innych dokumentów, potwierdzających istnienie zadłużenia pozwanego w wysokości objętej żądaniem pozwu tj. w kwocie 6.328,56 zł.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, nadto zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, zaś w razie nieuzasadnionej bierności narażają się one na sankcję w postaci przegrania procesu.

Niewątpliwie, w świetle powyższych zasad, to na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym zasadności żądania oraz jego wysokości, tym bardziej, że okoliczności te były przez pozwanego M. G. kwestionowane.

Powód nie sprostał ciążącemu na nim obowiązкови, wynikającemu z przywołanego wyżej przepisu art. 6 k.c., brak zaś umowy źródłowej, z której powód wywodził swoje roszczenie oraz innych dokumentów, odpowiadających stanowi faktycznemu wskazanemu w uzasadnieniu pozwu, uniemożliwił Sądowi rozpoznającemu niniejszą sprawę poczynienie niezbędnych ustaleń oraz ocenę zasadności roszczenia powoda.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 6 ustawy z dnia z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1232), a także w oparciu o treść art. 6 k.c. a contrario w zw. z art. 509 k.c., powództwo oddalił.

Obowiązek poniesienia kosztów niniejszego postępowania, w myśl wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. regule odpowiedzialności za wynik procesu, w całości spoczął na stronie powodowej, jako stronie, która niniejszy proces przegrała. Wobec powyższego w pkt. II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.2170,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą to kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,00 zł (zgodnie z § 6 pkt 4 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa /17,00 zł/. \

Ponadto w oparciu o przepis art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 10.90.594) w pkt III wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 170,00 zł tytułem nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

G., dnia 26 września 2016 roku